

## Katharenroute, onze tijdreis van mei-juni 2019 deel 3

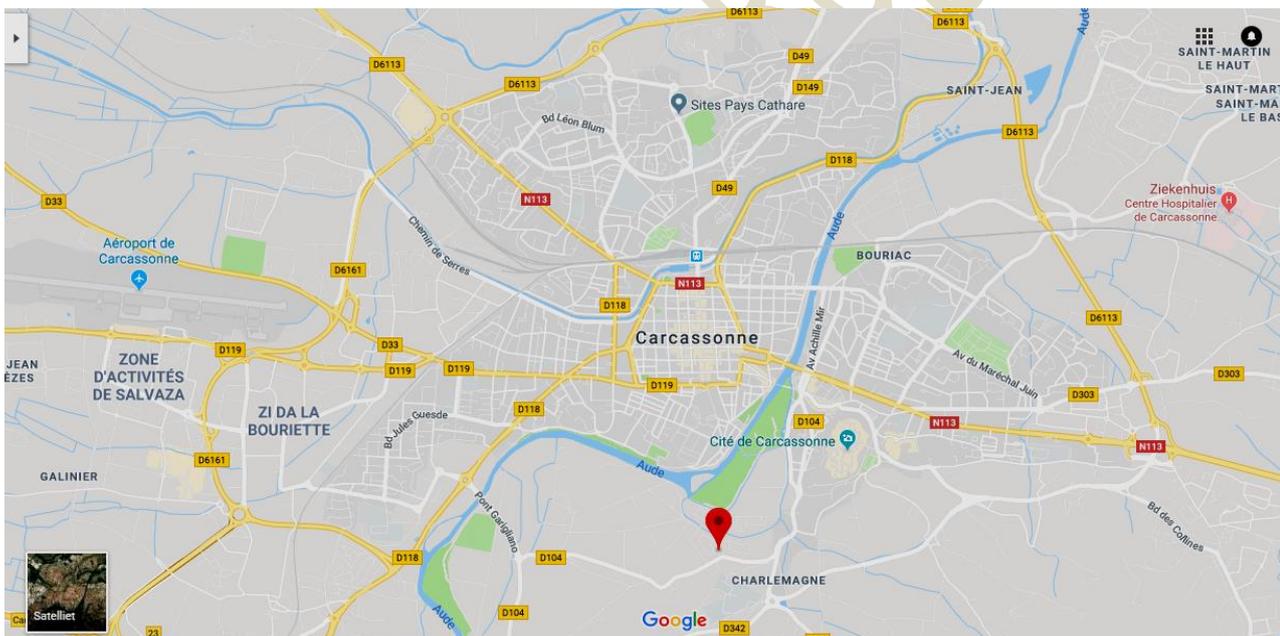
We kiezen dan maar voor Camping La Cite in Carcassonne zelf  
Route de St. Hilaire, 11000 Carcassonne, Languedoc Roussillon [11-30-34-48-66] / Frankrijk  
Tel.: +33468100100 | Email: [campingdelacite@carcassonne.fr](mailto:campingdelacite@carcassonne.fr) | [Website camperlocatie](#)

**GPS:** N 43.20019, E 2.35364

*Leuke plek voor overnachting en bezoek met zwembad. Rustig en verdeeld door hagen  
standplaatsen, sommige met schaduw. De oude stad te voet ongeveer 15 minuten.*

## Kasteel en stad Carcassonne (zie

[https://www.youtube.com/watch?v=xbCTdPg1ZvQ&list=PLgxBUcbvmbcJ1vtBPmtnQyq7fr\\_CMdF8F&index=17](https://www.youtube.com/watch?v=xbCTdPg1ZvQ&list=PLgxBUcbvmbcJ1vtBPmtnQyq7fr_CMdF8F&index=17)





## Carcassonne

Als we vrijdag 24 mei toekomen zijn we nog altijd niet droog van het bezoek aan Rennes -Le -Chateau.

Zaterdag zijn er verschillende markten in Carcassonne.. maar het is nog altijd nat.. en we vertrekken pas na de middag als het weer een ietsie pietsie beter is voor het “stadsbezoek”..

Na een tijdje begint het weer te smossen.. en rond 16 uur krijgen we een plensbui over ons heen.. die ons een creperie doet binnenvluchten..en we komen doorweekt terug op de camping...We zullen zondag nog eens een poging doen, we hebben echt geen geluk met het weer op deze reis..





Deze stad, heeft een belangrijke rol gespeeld ten tijde van de Katharen, en ligt op een belangrijke strategische heuvel.

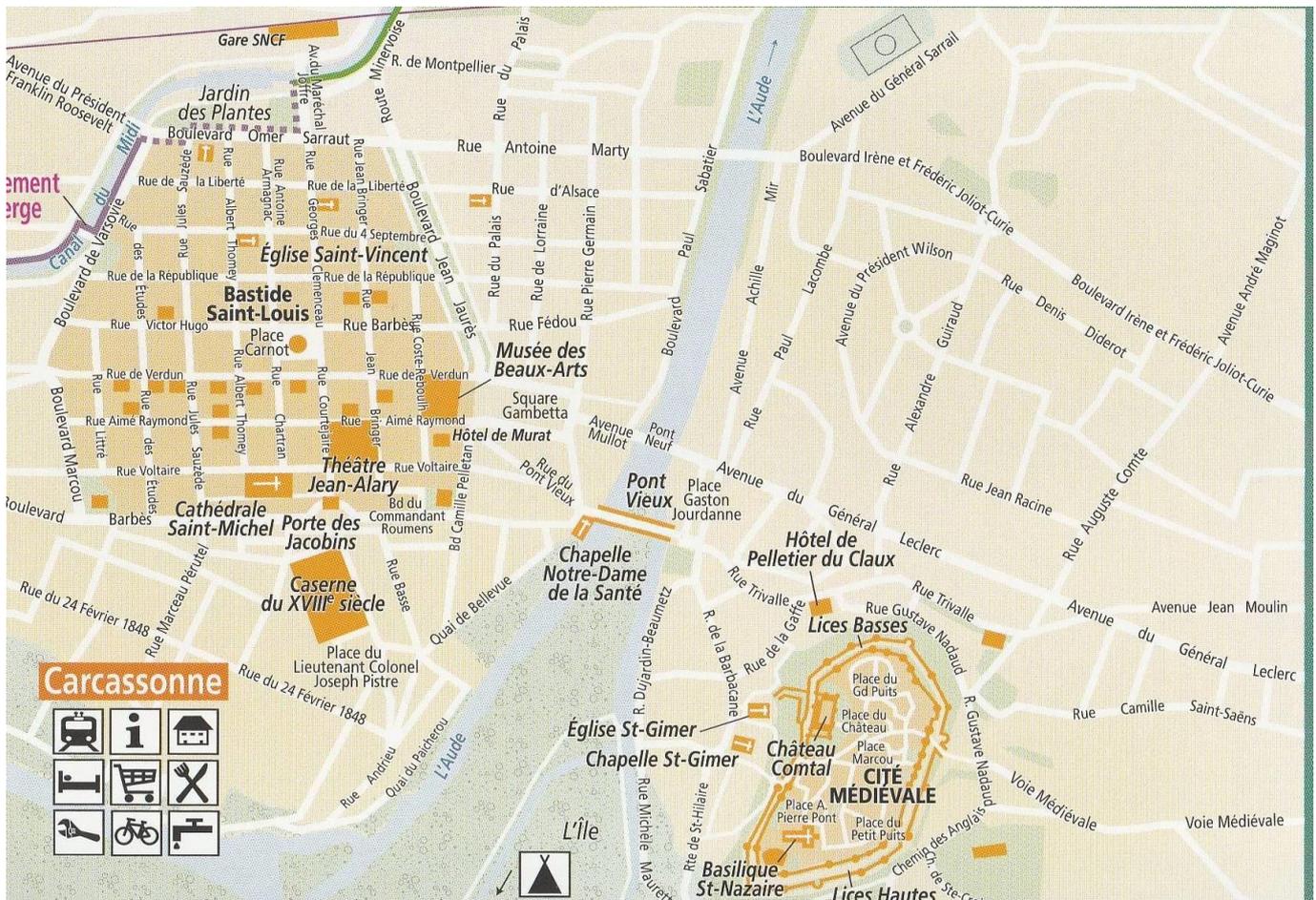
Wanneer men de machtige muren plots ziet opduiken, ziet men een indrukwekkend beeld van deze stad.

De stad werd gesticht rond de 6 de eeuw v. Chr. en is nu een uitstekend geconserveerde middeleeuwse vesting van Europa. De stad viel in 1209 in handen van Simon de Montfort, aanvoerder van de kruisvaarders.

De oude stad is autovrij en bestaat uit verschillende straten, het Chateau Comtal, een kerk, stadspoorten en een groot aantal torens.

Dubbele buitenmuren, met daartussen een brede gang, omsluiten het geheel. De buitenmuur heeft 14 en de binnenmuur 24 torens.

Er zijn winkeltjes, vele terrasjes, restaurants en een paar hotels. 's Avonds is de Cité prachtig verlicht.



De eerste aanduiding van menselijke activiteit dateert uit de VIe eeuw voor J.C. Op de plek waar nu de Cité ligt.

300 voor J.C. onderwierpen de Volques Tectosages (een gallisch volk) de Iberiërs in de Languedoc. 122 voor J.C. veroverden de Romeinen de Provence en de Languedoc en bouwden een fort genaamd "Carcaso". De streek bleef bezet tot halverwege de Ve eeuw.

Nadat de Visigoten Spanje en de Languedoc bezetten, hielden deze de Cité van 460 tot het jaar 725 in handen.

In het jaar 725 wordt de Cité ingenomen door de Saracenen. In 759 worden ze verslagen door Pépin le Bref, koning der Franken. Na de dood van Karel de Grote valt het rijk uiteen en begint het feodale tijdperk. Vanaf 1082 tot 1209 gedurende de heerschappij van de dynastie Trencavel kent de stad een periode van ontwikkeling en voorspoed.

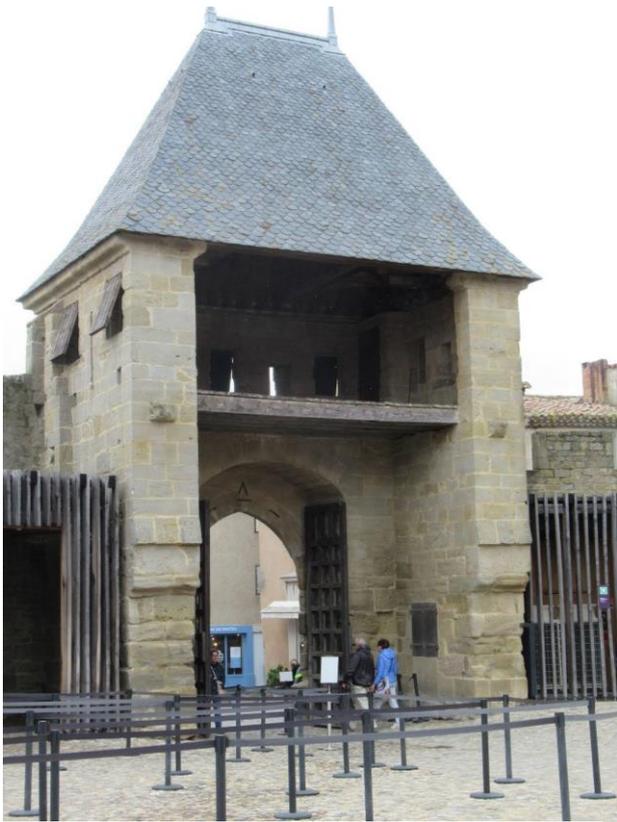


### *De kruistocht.*

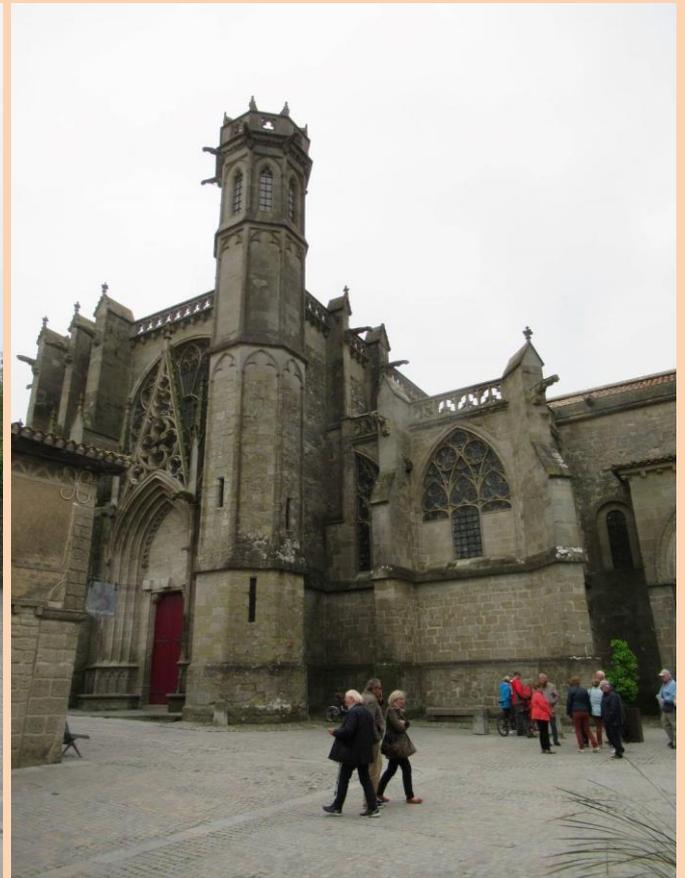
*Tijdens deze glansrijke periode ontwikkelde zich het Katharisme spoedig. Raymond Roger Trencavel, burggraaf van Carcassonne (1194-1209), tolereert en beschermt de volgelingen van deze leer op zijn grondgebied. Hij ondergaat dan ook de eerste aanval van de kruistocht, op touw gezet door de paus Innocent III. 15 Augustus 1209 na 2 weken belegering geeft de burggraaf zich over en sterft in de kerkers. Zijn landgoederen en de Cité worden overgedragen aan de militaire leider van de kruistocht, Simon de Montfort. Later in 1224 wordt dit alles overgedragen aan de franse koning, Philippe II (1165-1223).*

**De Cité**, nog steeds bewoond, telt 52 torens en een dubbele stadswal; in totaal 3 km. Dag en nacht toegankelijk via de *Porte Narbonnaise* (hoofdingang) en de *Porte d'Aude*, kan men een groot gedeelte van de Cité gratis bezoeken.





### ***La basilique Saint-Nazaire***



*De eerste authentieke akte waarin deze kerk wordt vermeld dateert uit het jaar 925. In 1096 komt paus Urbanus II naar Carcassonne en zegent de bouwplaats van de kathedraal Saint Nazaire en*

*Saint Celse. Het bouwwerk wordt voltooid in de eerste helft van de XIIe eeuw. Meerdere malen gewijzigd verliest het in 1801 zijn status van kathedraal ten gunste van de kerk Saint Michel gesitueerd in de Bastide. Het krijgt in 1898 de titel Basiliek toegekent door de paus Leon de XIIIe. De basiliek is een gaval van harmonieuze co-existentie van romaanse en gotische stijl. De glas in lood ramen behoren tot de mooiste van de Midi.*

### **Le Château Comtal**

*Dit kasteel werd in de XIIe eeuw gebouwd door les Trencavel, burggraven van **Carcassonne**. Het kasteel werd in de navolgende eeuwen voortdurend gewijzigd. In de XIIIe eeuw begon men met de bouw van de kasteelmuur. Deze bestaat uit een weerwal tussen de ronde torens, een kleine vesting met twee torens ter verdediging van de ingang, het geheel beschermd door een droge gracht.*



### **La porte Narbonnaise**

*De porte Narbonnaise dateert uit 1280, gedurende de heerschappij van Philippe III le Hardi en bestaat uit 2 enorme torens met steunmuren. In de XIXe eeuw wordt het geheel gerestaureerd door de architect Eugène Viollet-le-Duc. De daken van de torens worden met lei bedekt en een ophaalbrug, verfraaid met kantelen, wordt erbij gebouwd.*

### **La porte d'Aude**

*De porte d'Aude bevindt zich aan de westzijde tegenover de rivier vlakbij le Château Comtal. Deze poort loopt uit op de vestingtoren "de l'Aude" die in 1816 gedeeltelijk werd afgebroken om met de*

stenen de kerk Saint Gimer te bouwen. Deze typisch middeleeuwse poort wordt regelmatig gebruikt bij filmopnames. Robin Hood bv.

### **Les lices**

Dit gedeelte van min of meer 1 km werd geëgaliseerd in de XIIIe eeuw gedurende de constructie van de tweede stadsmuur. In de XVIIIe eeuw bouwden de armste inwoners van Carcassonne hier onderkomens, die tijdens de restauratie van **de Cité** door Viollet-le-Duc weer werden afgebroken. Tegenwoordig biedt een wandeling in les lices (terrein tussen de dubbele stadsmuur) bezoekers de gelegenheid om de militaire architectuur te ontdekken en te genieten van een indrukwekkend uitzicht op de Bastide Saint Louis (stadscentrum), de Pyreneeën en de Montagne noire (de bergen ten noorden van Carcassonne).



### **Les remparts**

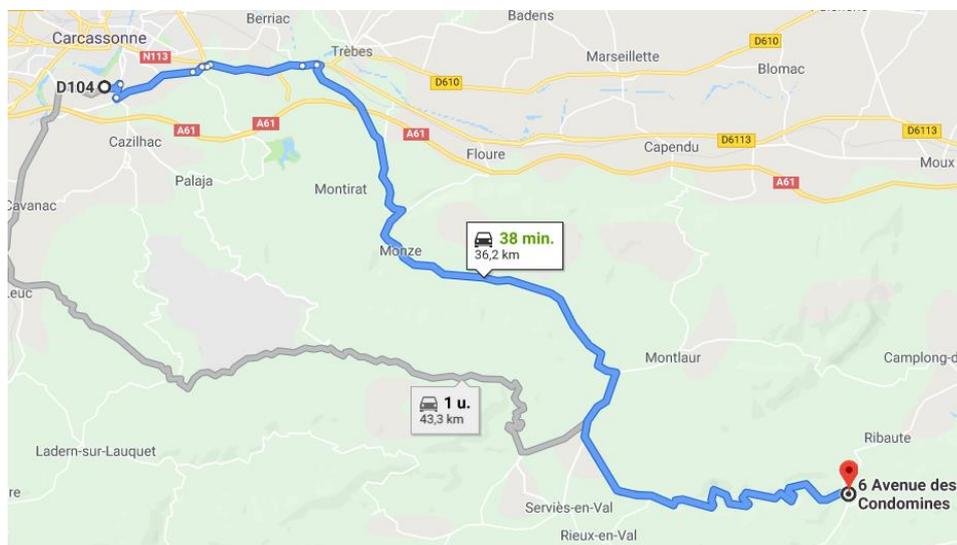
**De Cité** heeft 52 torens verdeeld over twee stadsmuren, in totaal 3 km. De binnenmuur herbergt sporen van de Gallisch-Romeinse periode III-IVe eeuw. Gedurende de XIIIe eeuw gelastten Franse koningen dat er een tweede muur moest worden gebouwd, gecompleteerd door een droge gracht. Een groot gedeelte van deze muur is herbouwd einde XIIIe eeuw begin XIVe eeuw.

### **Le grand puits**

Van de 22 putten die de Cité van water voorzagen staat Le grand puits bekend als de oudste put. De omranding dateert uit de XIVe eeuw, de zuilen en het ijzerwerk zijn uit de Renaissance periode. Een legende vermeldt dat de Visigoten, beangstigd door de komst van Atilla, hier de schat uit de Tempel van Salomon verborgen. De put is vele malen doorzocht, echter zonder enig resultaat.

Als we zondag 26 mei nog een keertje teruggaan, blijkt de «château» gesloten.. wegens «grève»...

We kopen nog kaartjes voor het thuisfront.. -maar aan postzegels geraken we niet in de «tabac»..- en laten ons verleiden door koekjes van «fabrication maison» in een winkeltje aan de andere kant van het straatje..We nemen gelijk een paar dozen mee als cadeautjes voor de thuisblijvers..



## Lagrasse

Air de camping car Situé au P2. 8€ par jour toute l'année



[Toon op kaart](#)

**Contactgegevens:**  
Aire de Camping-Car Lagrasse  
Avenue des Condomines, 11220 Lagrasse,  
Languedoc Roussillon [11-30-34-48-66] /  
Frankrijk  
Tel.: +33468431005 | Email:  
[info@lagrasse.com](mailto:info@lagrasse.com) | [Websitecamperlocati](http://Websitecamperlocati)

**Vandaag geopend**

**GPS:**  
N 43.09296, E 2.62060  
N 43°05'35", E 2°37'14"

GPS: ~~N 43.09296, E 2.62060~~ **43.092839, 2.620770**



mooie plaats met uitzicht op de brug van Lagrasse - borden P2 volgen - winkels 150m – Te betalen aan automaat, rechts bij inrijden

Plaats op mix parking | Max. aantal plaatsen: 15 | Max. camperlengte: 9m | Max. verblijfsduur: 7 dagen

### **Opgelet : De abdij is in 2 aparte delen te bezoeken..**

Lagrasse is het grootste en waarschijnlijk een van de meest pittoreske dorpen in de Corbières. Lagrasse is een klein ommuurd gehucht, uitgehold door de ondiepe Orbieu rivier met zijn prachtige abdij en vooral onaangeroerd door de toeristenindustrie. Het is een zeer rustige plek om gewoon rond te wandelen door de oude geplaveide straten en om de fortachtige kerk te bewonderen.

Als u wandelt over de elfde-eeuwse brug heeft u een fantastisch uitzicht over de stad, vooral als de zon schijnt. Loop in ongeveer 5 minuten naar de andere kant en je komt aan bij de abdij van Ste-Marie d'Orbieu, een van de regio's oudste monastieke huizen, opgericht ten tijde van het achtste eeuwse Karolingische rijk.



### **Bezienswaardigheden:**

- Abdij Sainte-Marie-d'Orbieu ook wel genoemd Abdij Sainte-Marie de Lagrasse
- Pont Vieux - een boogbrug uit de 12 de eeuw
- Place de Halle
- Maison du Patrimoine
- Village pittoresque



### Abdij Sainte-Marie de Lagrasse:

Lagrasse is vooral bekend om de 8e-eeuwse abdij, een van de oudste van de Languedoc, en gesticht door Karel de Grote. De abdijkerk is gebouwd op de resten van de Karolingische kerk, maar stamt zelf uit de 11de - 13de eeuw. In de 14de eeuw werden er versterkingen rond het klooster aangelegd. In 1537 bouwde men de klokkentoren. De indrukwekkende woning van de abt en de kloostergang dateren uit de 18de eeuw.

Een charter van Karel de Grote, opgesteld voor het jaar 800, wordt meestal aangewezen als de akte van stichting van de abdij Sint-Marie van Orbieu. Dit oudste document over de abdij wordt bewaard in de departementale archieven van Carcassonne. In het charter bevestigt Karel de Grote de stichting van een klooster dat reeds vroeger bestond.

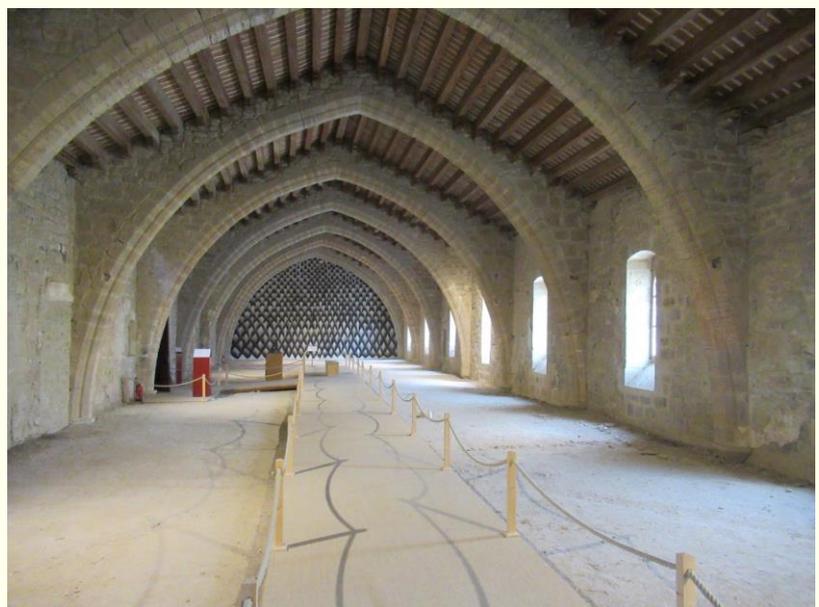


De tussenkomst van de toekomstige keizer was van doorslaggevende invloed en voor de abdij het begin van een zeer snelle ontwikkeling door een opeenvolging van belangrijke schenkingen. Deze voorspoed maakte van de abdij één van de meest invloedrijke van Zuid-Frankrijk. Haar gunstige geografische inplanting tussen Frankrijk en Spanje liet de abten van Lagrasse toe om een

gezaghebbende rol in politieke en religieuze zaken te spelen.

De schenkingen van rijke heren uit de streek, zoals zelfs de graven van Barcelona, bestonden uit grond, dorpen, kastelen, kerken en kloosters. Tijdens diverse periodes waren in het koninkrijk Frankrijk en in het graafschap Roussillon liefst 6 abdijen, 25 priorijen, 67 kerken en 91 plaatsen afhankelijk van de abdij van Lagrasse.

Vanaf de Middeleeuwen tot aan de Franse Revolutie volgden 64 abten elkaar op. De eerste daarvan was Nimfridius, aartsbisschop van Narbonne. Hij stelde de Benedictijnse regel in, geschreven door Benedictus van Nursia. Na een lange periode van verval werd de abdij tijdens de 17de eeuw opgenomen in de congregatie van Saint-Maur. De daaruit voortvloeiende hervormingen zorgden voor een grote monastieke vernieuwing. In de 18de eeuw werd begonnen met de bouw van het abdijpaleis en het huidige klooster door Armand Bazin de Bezons, de voorlaatste abt en tevens bisschop van Carcassonne. Tijdens de Revolutie leefden hier nog slechts 14 monniken die Lagrasse in 1792 definitief verlieten.



In 1796 werd de abdij in twee delen gescheiden die afzonderlijk werden verkocht. Deze scheiding bestaat ook vandaag nog.

Van 1896 tot 1975 werd het private gedeelte ingenomen door een congregatie van religieuze vrouwen die zich wijdde aan de opvang van ouderlingen. Van 1979 tot 1989 was het in handen van de Gemeenschap van de Théophanie. Het private gedeelte is vandaag bezit van de Gemeenschap van de reguliere monniken van de Moeder van God. En apart te bezoeken..

Het voor het publiek toegankelijke oostelijke gedeelte komt overeen met de middeleeuwse abdij. In het begin van de 20ste eeuw was het in bezit van de Sociale Werken van Militaire Gedetailleerden, die hier tot in 1981 een weeshuis openhielden.

2. De binnenplaats van het oude paleis



We zijn hier in het abdijpaleis dat gebouwd werd door abt Auger van Cogenx (1279-1309). De twee houten galerijen op de verdieping dateren van de 13de eeuw. Zij worden ondersteund door zuilen met hergebruikte Romeinse kapitelen. Deze zijn waarschijnlijk afkomstig van het romaanse klooster dat afgebroken werd door abt Auger om een nieuw in gotische stijl te bouwen.

De hoekzuil in witte marmer is gedeeltelijk verzonken in de pijler. Het enige historische kapiteel dat aan meester Cabestany wordt toegeschreven, is dat van de «luxe»: het stelt groteske figuren voor in een uitdagende houding. Op de noordelijke voorgevel van het verblijf merken we een dubbelvenster uit de romaanse periode. Op de westgevel leidt de rondboog naar een overdekte doorgang en karakteriseert zich door een samengevoegde sleutel van de twee steunende gewelfstenen

Uit de fontein stroomde water, gevoed door een kanaal van twee kilometer lang dat het water van de Orbieu naar de abdij afleidde en nog 500 meter binnen de muren van het klooster liet verder stromen.

### **3. De lage kapel:**

Dit gebouw met twee aan de zuidelijke zijde van de binnenplaats. De functie van de kapel is niet goed gekend. Ze is overwelfd met een tongewelf en voorzien van een rechthoekig koor. De drie deuren zijn versierd met de wapens van abt Auger, gekwartierd in azuren kruis en met kelen. De zeer dikke muren zijn slechts doorboord met twee kleine vensters aan de zuidelijke kant. Ze zijn hoog geplaatst zoals bij een keldergat. Deze zaal gaf de abt de mogelijkheid om rechtstreeks vanuit zijn paleis naar de monastieke gebouwen te gaan. Tijdens de 17de eeuw werd deze kapel gebruikt door de Congregatie van Sant-Maur en de andere kapel door de benedictijnen.

### **4. De provisiekelder:**

Deze ruime zaal van 300m<sup>2</sup> diende waarschijnlijk als provisiekelder. Het aantal openingen en de indrukwekkende dikte van de muren werden berekend om een constante temperatuur tussen 12 en 14°C te garanderen.

Op die manier kon men wijn en voedsel bewaren. Een gedeelte van de levensmiddelen werd

opgeslagen in de ijskelders van de Noire. In de flank van de berg maakte men diepe gaten en vulde die met lagen sneeuw en dode bladeren om ijs te maken

Meestal bestond de maaltijd van een monnik hoofdzakelijk uit brood en groenten zoals kool, erwten, bonen, uien en petrocillum (de voorvader van onze peterselie en selderij). Ze aten veel zoetwatervis afkomstig uit de Orbieu en de vijver van Marseillette (die nu drooggelegd is) en zeevis uit de Middellandse Zee.

Alhoewel de regel van Benedictus formeel het eten van vlees van vierpotige dieren verbiedt, leren de archieven ons dat de monniken van de abdij jaagden op herten, gemzen, everzwijnen en beren, die hier tot in de 18de eeuw werden gezien.

### **5. De bakkerij:**

Deze wat kleinere zaal was de bakkerij van het klooster. De ruimte is voorzien van een indrukwekkende schouwpartij waarvan de broodoven (met een diepte van 2,5 m) werd vernield. Met een kanalisatie werd koud water aangevoerd en door een ingenieus systeem met de warmte van de oven lauw gemaakt.

De bodem werd ge-effend en is ongeveer 20 cm verhoogd, waardoor de primitieve vloer van aangestampte aarde is verdwenen. Ook de voegen tussen de stenen werden dichtgemaakt omwille van veiligheidsredenen in een zaal waar feesten plaatsvonden.

### **6. De sacristie:**

In deze annex van de kerk bewaarde men de cultusvoorwerpen en maakten de priesters zich klaar voor de misdienst. Deze zaal met gotische kruisbogen werd vergroot door de broeders van Saint-Maur in de 17de eeuw. Twee verdiepingen werden bijgevoegd: de eerste met cellen voor de gasten en de tweede met cellen voor de infirmerie.

### **7. Het noordelijk transept:**

Gebouwd in het midden van de 11de eeuw gaf dit transept oorspronkelijk uit op drie bsidiolen (kleine halfcirkelvormige kapellen waarvan men de funderingen nog kan zien). In de gotische periode werden ze afgesloten door een rechte muur om een appartement daarboven te ondersteunen (waarschijnlijk bestemd voor de koster die verantwoordelijk was voor het onderhoud van de kerk en de cultusvoorwerpen).

De drie "nieuwe" kapellen werden voorzien van kruisbogen. Het appartement werd vanaf de 17de eeuw de bibliotheek van het klooster...



### **8. De pre-romaanse toren:**

Deze vierkante toren is één van de oudste elementen van de abdij en werd gebouwd voor de 10de eeuw. Het is een vierkante toren aan het uiteinde van de noordelijke transept en het gebouw had oorspronkelijk drie verdiepingen. De openingen –een groot venster op de 1ste verdieping, vandaag dicht gemetseld (aan de zijde van de trap van Karel de Grote) en een deur op het gelijkvloers (aan de zijde van het noordelijk transept)- karakteriseren zich door een halfcirkelvormige achteruitvallende boog. De binnenwieling van de deur was beschilderd met rode barbaarse personages op een witte achtergrond waarvan één het kruis van Malta draagt (vandaag erg

beschadigd). Tot in de 17de eeuw bevond er zich een uurwerk in de toren.

## **9. De slaapzaal:**

Dit is een mooi voorbeeld van een monastieke zaal waarvan de zichtbare afdekking gesteund wordt door middenbogen in metselwerk. Deze bogen worden aan de buitenzijde geschord door massieve steunberen. Tijdens de Honderdjarige Oorlog werd dit gedeelte van het klooster versterkt en om die reden lage bogen toegevoegd aan de top van de steunberen. Zij droegen verdedigende elementen en een rondgang. De slaapzaal bestond uit negen travees waarvan de meest noordelijke van de anderen werd gescheiden en toegevoegd aan de vertrekken van de abt. De binnenafmetingen zijn 50 op 8 meter.

De afmetingen van deze ruimte laten veronderstellen dat er tijdens bepaalde periodes een groot aantal monniken in de abdij heeft gewoond, vooral gedurende de 13de eeuw. Volgens de archieven waren er dat ongeveer honderd. Het dak is recent, want de vroegere eigenaar heeft het oude dak laten afbreken om het niet langer te moeten onderhouden

Verscheidene architecturale details laten ons toe om de constructie van de slaapzaal te dateren rond het einde van de 13de eeuw zoals bijvoorbeeld het ontwerp van de rechthoekige vensters op het gelijkvloers, het profiel van de bogen en de muurelementen in gekapte steen. De bouw werd gestopt toen men met de constructie van de abtkapel Saint-Barthélemy begon.

Ooit werd het niveau van de vloer verhoogd, want de basis van de bogen is gedeeltelijk verzonken in de bodem. De gevelvensters in spitsboogvorm werden erg beschadigd tijdens de Franse Revolutie toen men hier een militair hospitaal inrichtte en een tussenverdieping toevoegde waarvan de vloer zich het midden van de vensters bevond. In de regel van Benedictus staat in hoofdstuk 22 « Hoe de monniken zullen slapen ». - Elkeen zal op een individueel bed slapen. - Ze zullen van de abt beddengoed krijgen, beantwoordend aan hun vorm van leven. - Allen slapen indien mogelijk in dezelfde zaal. Als de grootte van hun aantal dat niet toelaat, dan zullen zij met tien of twintig rusten, samen met de ouderen die over hen waken. - Een kaars zal in dat lokaal blijven branden tot de morgen. - Zij zullen gekleed slapen, met rond het midden een koord. Al slapende zullen zij niet hun mes dragen om zich tijdens de slaap niet te kwetsen. - Dat de monniken steeds paraat zijn ; bij het teken zullen zij zonder vertraging opstaan en zullen zij zich voor de dienst van God in een rij haasten, altijd ernstig en bescheiden. - De bedden van de jongere zullen niet naast elkaar staan, maar gescheiden worden door bedden van ouderen. - Opstaand voor de dienst van God, zullen zij zachtjes elkaar aanmoedigen om alle voorwendselen weg te nemen van hen die diep slapen.

## **10. De kapel van Saint-Barthélemy of de kapel van de abt:**

Deze kapel werd gebouwd door abt Auger de Cogenx in 1296. Hij was ondernemend en had een verfijnde smaak. Aan hem danken we ook het abdijpaleis aan de andere kant van de galerij. De muren van de kapel waren vroeger bedekt met fresco's die erg geleden hebben na de verwijdering van het dak in de 19de eeuw.

Er blijven nog enkele sporen van over: op de westzijde de « Levensboom » en op de oostzijde « Het Laatste Oordeel ».

De vloer is bekleed met een merkwaardige gebakken betegeling voorzien van een veelkleurige vernis. De kwetsbaarheid van de vloer beperkt de toegang. Een audiovisuele voorstelling van 11 minuten toont de architectuur en de rijkdom van deze kapel.

**11. De zaal van Meester Cabestany:** gewijd aan het werk van de beeldhouwer uit de 12de eeuw.

**12. De zaal van de bewakers:** Deze grote staatsiezaal werd tijdens de Renaissance voorzien van

een monumentale schouwpartij en een plafond op Franse wijze. De stijl van de schouw is zeldzaam in het gebied ten zuiden van de Loire.



Daarnaast is er ook het andere stukje van de abdij, te bezoeken via een aparte ingang..

**Eglise abbatiale**

Espace de prière et de contemplation, l'église est le coeur de l'abbaye.

Essentielle à la vie des Chanoines, la prière rythme leur journée. Sept fois le jour, la communauté se réunit pour la louange de Dieu. Dans la prière d'adoration, ils portent les intentions de prière de leurs frères et soeurs du monde entier.

Le chant grégorien retentit dans cette nef à l'acoustique exceptionnelle. Par ces mélodies et ces hymnes, les Chanoines rendent grâce à Dieu et appliquent la parole de leur père Saint Augustin, « Chanter est le propre de celui qui aime ».

**Auger de Gogenx, abbé réformateur et bâtisseur**

Au XIII<sup>e</sup> siècle, Auger de Gogenx, abbé du monastère, lance une importante campagne de restauration spirituelle et matérielle. En même temps qu'il remet à l'honneur la règle bénédictine, l'abbé Auger reconstruit le logis abbatial et le dortoir ; il édifie aussi la nouvelle église sur les fondations de l'ancienne basilique carolingienne. Le mur qui sépare la nef des bas-côtés est d'une étonnante épaisseur ; n'engloberait-il pas les murs primitifs ? Le chevet rectangulaire et la nef sont voûtés de croisées d'ogives du premier gothique.

Une légende relate que le Christ en personne, servi par une multitude d'anges et de saints, est venu consacrer l'Abbatiale de Lagrasse. Puis, malgré des reconstructions, aucun abbé n'a voulu que l'église soit de nouveau consacrée.

du village de Lagrasse

Armes de l'Abbaye

De sobres décorations

Sur les culs-de-lampe de la nef, sont sculptés et peints quatre blasons.

de l'abbé Auger de Gogenx



# Welkom in de abdij van Sainte-Marie de Lagrasse,

06/03/2017

gesticht door keizer Karel de Grote, met haar 1200 jaar geschiedenis !

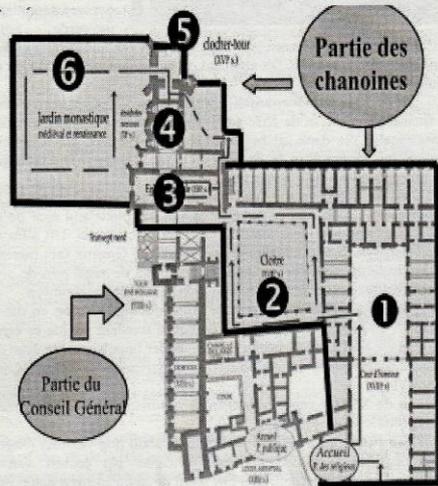
Deel van de geestelijken

## HISTORIE

Een akte van Karel de Grote die dateert van 19 januari 779 wordt algemeen aangenomen als de stichtingsakte van de abdij. Dit document, het oudst bekende over de abdij, wordt bewaard in de archieven van het de-partement van Carcas-sonne.

Het bevestigt de stichting van een al bestaande kleine groep kluizenaars. Keizer Karel verlangde cmar de streek opnieuw te kerstenen en economisch te ontwikkelen, na de bezetting van twee generaties door de Islamieten. In onze regio tellen we er niet minder dan dertig. De tussenkomst van de toekomstige keizer was bepalend. De abdij in

Lagrasse, die nu financieel gesteund werd en wiens rechten op omliggende landerijen erkend werden, nam vanaf dat moment haar officiële plaats in de maatschappij in. Er kwam een snelle toestroom van vele roepingen die gepaard gingen met de daarbij horende schenkingen van gronden. Deze bloei maakte van de abdij een van de belangrijkste van Zuid-Frankrijk. Haar bijzondere geografische ligging, tussen Frankrijk en Spanje, stelde de abten van Lagrasse in staat een vooraanstaande rol te spelen in de politieke en religieuze zaken van het zuiden. De giften van de pausen, rijke heren uit de streek en zelfs van de graven van Barcelona bestonden uit landerijen, dorpen, kastelen, kerken en kloosters. Men heeft berekend dat zes abdijen, 25 priorijen en 67 kerken afhankelijk waren van de abdij van Lagrasse. Deze gebouwen waren verdeeld over zeven diocesen en 91 plaatsen in het koninkrijk Frankrijk



1/8



en in het graafschap Rousillon. Vanaf het begin tot aan de revolutie zijn 59 abten bekend. De stichter was Nebridius, eerste abt en toekomstig aartsbisschop van Narbonne. Hij was bevriend met de Heilige Benedictus van Aniane (745-821) en Alcuin (735-804), adviseurs van Karel de Grote. Nebridius nam voor Lagrasse de regel van Sint Benedictus van Nursia aan (overleden in 547). Dit was in overeenstemming met de door de koning gevoerde politiek van religieuze uniformering. Er volgde een gestadige groei tot een hoogtepunt in de XIIe eeuw waarin de abdij honderd monniken telde. Dit allemaal op een grondgebied dat zich uitstrekte van Barcelona tot Toulouse.

In de XIIe en voornamelijk XIIIe eeuw volgt om verschillende redenen een geestelijke en financiële crisis. In de XIIe eeuw waren het de Cisterciënzers (van de abdij van Fontfroide bijvoorbeeld) die dank zij het charisma van Bernard van Clairvaux, een destijds populaire verandering aanbrachten in de Benedictijnse kloosters. Hierdoor werden kloosters die er niet aan meededen beetje bij beetje geïsoleerd.

In de XIIIe eeuw was er de "concurrentie" van de bedelorden (Dominicanen, Franciscanen). Ook was er de uittocht van het platteland naar de steden en het beslag op de landgoederen tijdens de kruistocht tegen de Albigenzen. Dit alles verminderde aanzienlijk de inkomsten van de abdij van Lagrasse. Auger de Gogex (abt tussen 1279 en 1309) legde zich toe op de terugkeer naar het onderhouden van de regel van de Sint Benedictus. Ook liet hij verschillende restauratiewerken uitvoeren aan de abdijgebouwen.

Vanaf de XIVe eeuw met de Honderdjarige Oorlog en daarna de godsdienstoorlogen, waardoor ook de kerkelijke goederen belast werden, volgde er een lange periode van verval.

In de XVIIe eeuw werd de abdij, onder impuls van abt Jean de La Rivière, bisschop van Langres, opgenomen in de bloeiende congregatie van Sint-Maurus. Dit zorgde voor een heropleving.

In de XVIIIe eeuw begonnen de Mauristische monniken met de bouw van het huidige hoofdgebouw en kloostergang.

Ten tijde van de Revolutie telde de abdij nog veertien jonge monniken die in augustus 1792 Lagrasse voorgoed verlieten, ondanks het protest van de dorpelings die hun aanwezigheid waardeerden. In 1796 werd de abdij in twee delen gedeeld, waarna één deel als nationaal bezit verkocht werd. Deze verdeling bestaat nog tot op vandaag. In 2004 geven de Reguliere Kanunniken van de Moeder Gods, aangespoord door de bisschop van Carcassonne, de abdij haar roeping van gebedsruimte en plaats van onthaal terug.

Een kanunnik is een van de leden van een kapittel, een gemeenschap van geestelijken rond een bisschoppelijke of anderszins bijzondere kerk, die het werk van de bisschop of pastoor ondersteunen. Een duidelijke structuur en regels kregen deze kapitels na het Concilie van Aken in 816, maar reeds in de vroeg-christelijke tijd, ver voordat er kapitels waren, bestond de status van *kanunnik*. Er was in de kerk al vroeg de behoefte om christelijke leefgemeenschappen te stichten; monniken deden dit om zich van de wereld af te keren, *kanunniken* richtten zich daarbij juist op de wereld.

2/8

## Volg de pijlen voor het bezoek

**1 Het voorplein (XVIII eeuw).** De Congregatie van de Benedictijnen van Saint-Maurus, gesticht in 1618, restaureerde onder koninklijk aandrang tussen de XVIIe en XVIIIe eeuw bijna 200 Franse abdijen. De monniken waren grote intellectuelen, geschiedkundigen en geestelijken en tegelijkertijd ook talentvolle bouwmeesters. Hun bouwwerken volgden de klassieke stijl van de XVIIe eeuw, met name de maatvoering, evenwicht, schoonheid en zuiverheid van lijnen en vormen. Dit zorgde voor een zekere uitstraling met eenvoudige, uniforme, regelmatige gebouwen waardoor er een originele en functionele religieuze architectuur ontstond. Op deze manier werden aan de abdij van Lagrasse de slaapzalen (1745), het klooster (1760) en de Cour d'honneur (1779) gebouwd.

**Het eerste deel** van het voorplein (met het lagere dak) was voor gemeenschappelijk gebruik. Hier kwamen de werkplaatsen, de paardenstallen en de opslagruimten op uit. Het was de plaats van uitwisseling tussen de abdij en de buitenwereld (handel, hospitaal, onthaal van armen en bedevaarders).

**Het tweede deel** werd door een hek van het eerste gescheiden. Dit hek verdween tijdens de Revolutie. In de zijmuren zijn de verankeringsplaatsen nog te zien. Dit deel toont een zeer elegante klassieke stijl, evenwichtig en zuiver. Maar met een soberheid van lijn amper verzacht door de vensterversieringen.

Kijk eens naar de pracht van de voorgevel met zijn drie van glas voorziene vensteropeningen tussen pilasters met bovenaan Toscaanse en Ionische kapitelen. Het driehoekig fronton verleent aan het geheel een voornamelijk schoonheid die nog verhoogd wordt door de roze kleur van de gevlamde zandsteen. Het fronton bevatte vroeger een wapenschild dat tijdens de Revolutie werd neergehaald.

Aan weerszijden van het plein bevonden zich op de eerste verdieping de cellen van de monniken (uiterst sobere en eenvoudige kamers). Ruimte en licht was de enige rijkdom van de monniken.

**2 De kloostergang (XVIII eeuw).** Deze werd door de *Bénédictins Mauristes* in 1760 gebouwd, getuige de datum op een van de zuilen van de west-travee. Hij kwam op de plek van de oude gotische kloostergang die in de XIIIe eeuw door Auger de Gogex werd gebouwd. Deze laatste heeft toen het oude romaanse kloostergang uit de XIIe eeuw afgebroken. Sommige kapitelen bevinden zich momenteel in de patio van de abdij. Zij zijn nu eigendom van de Conseil Régional.

De huidige kloostergang volgt exact dezelfde onregelmatige vorm van de oude gebouwen waarvan we de prachtige deuopeningen uit de XIe en XIIe eeuw kunnen bewonderen. In de hoek, onder het standbeeld, liet Auger de Gogex een doorgang uit de XIIe eeuw openen, waardoor hij een gemakkelijke doorgang naar zijn privé kapel kreeg. Zijn wapenschild is op de bovendorpel afgebeeld. Deze doorgang werd in 2012 door de kanunniken tijdens een vierjarige restauratie teruggevonden. Net zoals op het voorplein zorgt ook hier de gevlamde zandsteen en de met kiezelstenen (*rocaille*) vensterversieringen samen met de barokke kapitelen voor een verzachting van de sobere maar strenge architectuur. De bezoeker wordt vaak verrast door de buitengewone verscheidenheid van de kloostergebouwen. Alle bouwkundige stijlen van de XIe

zijn drie van glas voorziene

Voordat u naar de kloostergang gaat kunt u in de doorgang een twaalf minuten durende DVD over het dagelijkse leven in de abdij bekijken.

3/8

tot de XVIIIe eeuw zijn er in vertegenwoordigd.

**Het geografische centrum van de abdij.** De kloostergang biedt de monniken beschutting tegen weer en wind op weg naar een ander deel van de abdij: kerk, kapittelzaal, wasplaats, refter, hos-pitaal, bibliotheek, sla-apzaal, ...

**De kloostergang, gewijd deel van een abdij.** Het woord monnik komt van het Griekse *monos* dat *alleen, afgezonderd* betekent.



Eenzaamheid door het celibaat en afgezonderd van de maatschappij. Deze afzondering in de stilte van het klooster helpt de monnik op zijn spirituele zoektocht. Vervuld door het gebed en het luisteren naar Gods Woord is belangrijk in een persoonlijk contact met God. In de IIIe eeuw trokken christenen, geroepen door God, zich in eenzaamheid terug van de steden naar de Egyptische woestijn. Vandaag is het klooster deze kleine woestijn. De monniken leven er teruggetrokken van de wereld. *Clotire* waarvan klooster is afgeleid betekent ook *afsluiting*. Achter de hoge muren richt hun blik zich niet meer op wereldse horizons. Enkel de hemel is voor hen zichtbaar: het symbool van de eeuwige werkelijkheid waarvoor ze leven. De tuin van de kloostergang staat voor het aardse paradijs, waar Adam in verbondenheid met God woonde. Het is ook een beeld van het hemelse paradijs, het toekomstige eeuwige leven dat het uiteindelijke doel van het kloosterleven is. Daar is meestal het symbool van het water in de vorm van een waterput of bassin. Dit is een bron van natuurlijk en bovennatuurlijk (doopsel) leven. Deze waterput dateert uit de Xe eeuw.

De kloostergang is dus de stenen uitdrukking van de zin van het kloosterleven. Elke dag kan de monnik tijdens zijn talrijke bezigheden in het voorbijgaan zich in zijn roeping vernieuwen.

**3 De abdijskerk (XIIIe eeuw) (Deur opendawen).** De oude Karolingische basilica (VIII eeuw) bevond zich op de plek van de huidige kerk. De muren, opgetrokken op de fundamenten van de basilica, zijn uit de XIIIe eeuw. De tuftstenen gewelven werden in latere tijden gerestaureerd. Het wapenschild van de abt Auger de Gogex (twee driehoeken in blauw en rood), is gebeeldhouwd op de sluitstenen, evenals het wapenschild van de abdij (gouden poorten met 3 zwarte balken met een zilveren ster), het wapenschild van het dorp Lagrasse (de brug met 3 torens) en een wapenschild dat de lilies van de koningen van Frankrijk draagt. De abdij heeft de titel "koninklijk" door haar stichting door Karel de Grote.

**De legende van Philomenus,** monnik van de abdij van Lagrasse in de XIIIe eeuw, zegt dat Christus zelf en de aartsengelen voor de inwijding van de abdijskerk zijn neergedaald. Hierdoor ontstond de veronderstelling, gesteund door historici, dat de originele muren uit de VIIIe eeuw eerbiedig zouden bewaard ingekapseld zijn in de huidige dikke muren (1,70 m). De grote eenvoud van de bouw (die zou kunnen verbazen indien u ze vergelijkt met de prachtige kathedralen in Noord Frankrijk) is onder andere te danken aan de Francaanse gelofte van de armoede die door Auger nagestreefd werd. Maar ook aan de financiële



4/8

moeilijkheden van de abdij in die tijd.

De hoofdbeuk bevatte vroeger staanbanken (*des stalles*) waar de monniken zeven maal per dag bijeen kwamen om te bidden en te zingen (net zoals de kanunniken dit vandaag de dag hier ook doen). De gelovigen kwamen niet in de kloosterkerk. Zij hadden vanaf het begin hun eigen parochiekerk, eerst op de plaats van het huidige kerkhof aan de ingang van de abdij en later, vanaf de XIVe eeuw, in het dorp. Vandaag ontvangen de kanunniken wel talrijke gelovigen om deel te nemen aan de plechtigheden die voor iedereen openstaan. Het middenschip dateert uit de Mauristische periode en had vroeger een mooi orgel dat tijdens de Revolutie verdween. Het marmeren altaar bevindt zich nu in de parochiekerk in het dorp. Het roosvenster werd in de XVIIIe eeuw door de Mauristen verwijderd. **Vervolg bezoek: verlaat de kerk aan de ander kant, deur openduwen.**

4 **Het zuidelijk transept (XIe eeuw).** Een prachtig bouwwerk uit de XIe eeuw met drie romaanse abskapsellen met Lombardische bogenreeks en bedekt met leisteen. Dit deel getuigt van de pracht van de abdij in de Middeleeuwen. Om enigszins te zien wat dit voor een bouwkundig juweel was, moet u zich eens voorstellen: dezelfde abskapselletjes aan de noordzijde en als koorafsluiting een brede Oabsis (misschien zelfs geflankeerd door twee abskapsellen). De kantelen boven de abskapsellen dateren uit 1361, de periode waarin de abdij volledig versterkt werd vanwege de Honderdjarige Oorlog. Deze versterkingen waren doeltreffend want de abdij werd nooit ingenomen door de Engelsen die Carcassonne in 1355 brandschatten, of de protestanten tijdens de belegering van 1579.



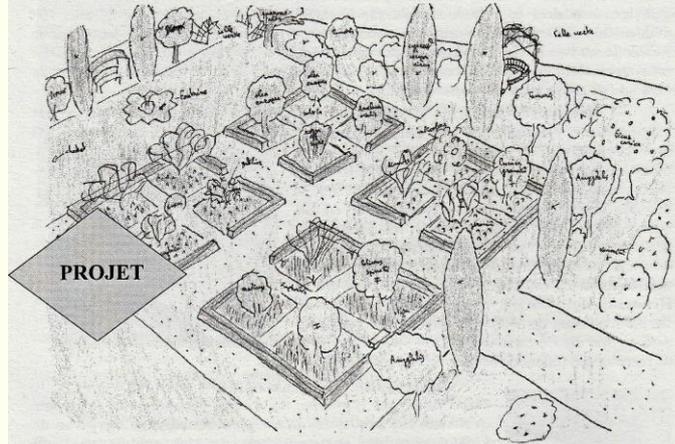
5 **De klokkentoren (XVIe eeuw)** De toren werd in de XVIe eeuw door abt Philippe de Lévis, bisschop van Mirepoix gebouwd. Hij nam dezelfde architect voor het ontwerp van de klokkentoren die ook voor hem de klokkentoren van zijn kathedraal ontwierp, die nu nog te bewonderen is. Deze klokkentoren, evenzeer als versterking gebouwd, was wel 80 meter hoog. Hij liep uit in een sierlijke spits (in hout of steen?) maar werd tijdens de Revolutie afgebroken. De abdij werd toen omgebouwd tot militair hospitaal voor het Spaanse leger (1792-1796). Hierdoor meet de toren vandaag nog slechts 42 meter. Op de oostgevel van de toren is het wapen van abt Philippe de Lévis te zien en twee schietgaten. Hij was een van de eerste gedenkwaardige abten. Bovenaan is er een rondgang. Door in de toren af te dalen kon de wach van de kantelen boven het transept bereiken en zo tot aan de Grote Slaapzaal (XIIIe eeuw) geraken. Onder de "toren" vindt u het wapen van Philippe de Lévis en dat van de abdij.



6 **De kloostertuin.** De klooster tuin: een combinatie van een middeleeuwse en een renaissance tuin. Sinds 2005 onderhouden door de kanunniken en twee vakvrienden. Als basis voor het ontwerp van de tuin werden drie periodes in de geschiedenis van het tuinieren genomen. De eenvoudige tuin als herinnering aan de eerste kluisenaars, de middeleeuwse tuin (5e-15e eeuw) en de renaissance tuin (16de eeuw).

5/8

Een kanunnik, geholpen door vrienden van het klooster, onderhoudt deze tuinen. Naast een boomgaard beplant met een honderdtal olijf- en amandelbomen, verzameld door religieuzen, is er ook een wijngaard van wijnstokken van het druivenras Macabeu afkomstig uit Spanje. De kanunniken namen de boomgaarden en de moestuinen in het park, ten zuiden van de abdij als voorbeeld.



### Petite histoire des jardins monastiques

Vroeg in de 3e eeuw verlieten enkele christenen de lawaaiige en turbulente steden van het Romeinse Rijk om zich terug te trekken in de eenzaamheid van de woestijnen van Egypte. Daar wilden zij God ontmoeten in stilte, in gebed en in het bewerken van de aarde: de bron van hun levensonderhoud.

In de abdij is de klooster tuin (*hortus conclusus*, gesloten of geheime tuin) het beeld van het aardse paradijs beschreven in de eerste hoofdstukken van de Bijbel, de plaats van ontmoeting en intimiteit van de monnik met God; de tuin staat voor schoonheid en regelmaat van de schepping en is een voorstelling van het hemelse paradijs.

Maar het klooster onderhoudt ook de tuinen voor dagelijks gebruik. De moestuin (*hortus*), de velden met hop, gerst, hennep en vlas, de boomgaarden (*viridarium*) en weilanden zorgen ervoor dat de monastieke gemeenschap in afzondering kan leven. Vlak bij de keuken is de moestuin met daarin de keukenplanten die aan de kloostertafel gebruikt worden. Deze

6/8



voedzame tuin was van groot belang in de economie van de middeleeuwse abdij. De monnik die verantwoordelijk was voor het tuinonderhoud werd beschouwd als een van de belangrijkste van de monastieke gemeenschap.

Er zijn echter een aantal planten die geteeld werd voor hun symbolische en religieuze betekenis. Bijvoorbeeld de iris (ook wel zwaardlelie) waarvan de bladeren zwaardvormig met scherpe randen zijn. Ze herinneren aan het zwaard van verdriet en pijn dat symbolisch het hart van Maria doorkast toen zij aan de voet van het kruis lag. Er staan ook verplanten in de tuin voor het verven van zwarte habijen en liturgische ornamenten. En natuurlijk is er de bloementuin voor de versiering van de kerk met rozen, lelies, varens, ranonkels, geraniums en klimop.

De monniken hebben door hun inzet en zorg bijgedragen in de studie en de ontwikkeling van

medicinale planten. In aparte perken van de kruidtuin (*herbularius*), werden de basisplanten gekweekt, meestal vlak bij de ziekenboeg. Basisplanten verwijst naar de manier waarop ze gebruikt worden, geen bewerking of toevoegingen. De heilige Hildegard van Bingen (+ 1179) schreef *Liber simplicis medicina*, het boek van eenvoudige geneesmiddelen; deze term werd vervolgens toegepast op geneeskrachtige planten. In dit boek geeft zij een samenvatting van de geneeskundige eigenschappen van 230 kruiden, 63 bomen, stenen, vissen, vogels, metalen en 45 zoogdieren.

Monniken die zich bezig hielden met geneeskunde, roemden eeuw na eeuw hun helende eigenschappen in boeken als *Hortulus medicinalis* (de geneeskrachtige tuin). De meest bekende monniken waren Cassiodorus (5e eeuw), Strabo (9e eeuw), sint Hildegard, sint Albertus de Grote (13e eeuw). In de Nederlanden kenden we Dodonaeus (16 eeuw). Kloosters hebben zo effectief bijgedragen aan de vooruitgang van de *farmacopee*, een officieel handboek met voorschriften voor het maken van geneesmiddelen.

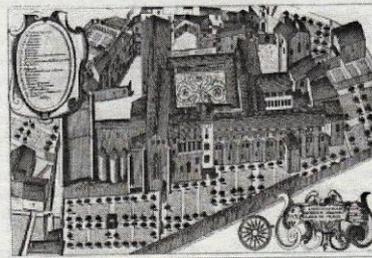
De meest gekweekte "eenvoudige" kruiden waren salie, judaspenning, venkel, komijn, wijnruit, en rozemarijn (wijdverspreid in de Corbières met tijm), dille, anijs, waterkers, mint, heemst, viooltjes, klaproos, hijsop, kamille, damastbloem en bonenkruid.

Met behulp van deze kruidenboeken (*herbaria*) behandelden de monniken veel patiënten in het ziekenhuis van de abdij. De Regel van Sint Benedictus verplichtte meer dan twaalf eeuwen tot aan de Revolutie, de monniken in de abdij van Lagrasse de armen en de zieken als Christus in persoon te ontvangen: Alle gasten die aankomen moeten worden ontvangen als Christus zelf, want Hij zal eens zeggen: Ik kwam als gast en gij hebt Mij opgenomen (hoofdstuk 53). In hoofdstuk 4 staat onder meer: De armen verklikken, de naakten kleden, de

7/8

zieken bezoeken, de doden begraven, in beproeving te hulp komen en de bedroefden troosten.

De afbeelding hiernaast toont de abdtuinen, ontworpen en aangelegd door de monniken van de congregatie van Saint-Maurus die toen aankwamen in Lagrasse (1662). We zijn in het klassieke tijdperk en zien hoe men parken in de stijl van het paleis van Versailles aanlegt. De monniken echter halen juist de heilzame en nuttige tuinen weg om in hun plaats siertuinen aan te leggen, zoals in die tijd gewoon was. Let tegelijkertijd op dat de soberheid van het klooster in de architectuur intreedt. De monniken halen alles weg dat overbodig is en hen zou kunnen afleiden van de belangrijkste zoektocht naar de intimiteit met God. In deze eeuw ligt de moestuin op het tweede plan. Het onderhoud wordt toevertrouwd aan lekenbroeders onder toezicht van een klerk met behulp van tuinmannen.



Gravure de 1687 tirée du *Monasticum Gallicanum*

### Via dezelfde weg terug.

Sinds 2004 leggen de Reguliere Kanunniken van de Moeder Gods zich toe op het doen herleven van deze abdij. De bisschop van Carcassonne heeft hun een tweevoudige zending toevertrouwd op deze eerbiedwaardige plaats: gebed en het ontvangen van bezoekers. De orde van de Reguliere Kanunniken is nog weinig bekend in Frankrijk. Hun vorm van kloosterleven, tegelijk beschouwend en apostolisch, wekt echter opnieuw belangstelling in deze tijd. De jonge kloostergemeenschap van de Reguliere Kanunniken van de Moeder Gods, - nu 30 jaar geleden gesticht, maar rijk aan de hele traditie die terug gaat op de H. Augustinus (+ 430), staat midden in deze vernieuwingsbeweging. De liturgische diensten met Gregoriaanse zang bepalen het ritme van de dag. De kanunniken wijden zich ook aan diverse vormen van apostolaat, voornamelijk onder jongeren en gezinnen. De missen en (gregoriaanse) vespers mag iedereen bijwonen.

Abbaye canoniale Sainte-Marie - 6 rive gauche-11220 Lagrasse - FRANCE - 04 68 58 11 58  
site : [www.chanoines.org](http://www.chanoines.org) en [www.asmval.fr](http://www.asmval.fr)  
mail : [chanoines@lagrasse.org](mailto:chanoines@lagrasse.org) en [contact@asmval.fr](mailto:contact@asmval.fr)

A bientôt, les chanoines vous remercient de votre visite ! Tot ziens. De kanunniken danken u voor uw bezoek ! Vous participez ainsi à la restauration de cette belle abbaye. U neemt toch ook deel aan de restauratie van deze prachtige abdij?

Merci de ne pas jeter ce document !

8/8

Bezoek zeker ook het « Maison du Patrimoine » naast de kerk in Lagrasse dorp. Het is de oude pastorie met geschilderde plafonds van de 15de eeuw en tentoonstellingen over het plaatselijke patrimonium.

## Van Lagrasse naar de abdij van Fontfroide



Grand parking à proximité de l'Abbaye, stationnement facile pour les camping-cars.  
GPS: 43.129616, 2.896857 mix parking. Officiële website [www.fontfroide.com](http://www.fontfroide.com)



Op ongeveer vijftien kilometer van Narbonne, in het hart van een rustig dal van Corbières, ligt de voormalige abdij Sainte-Marie de Fontfroide genesteld te midden van cipressen en dennen. Het charmante geheel is gesticht aan het eind van de 11de eeuw door benedictijnse monniken, die zich in 1145 aansloten bij de orde van Cîteaux en is één van de grootste en best bewaarde abdijen in de Languedoc..

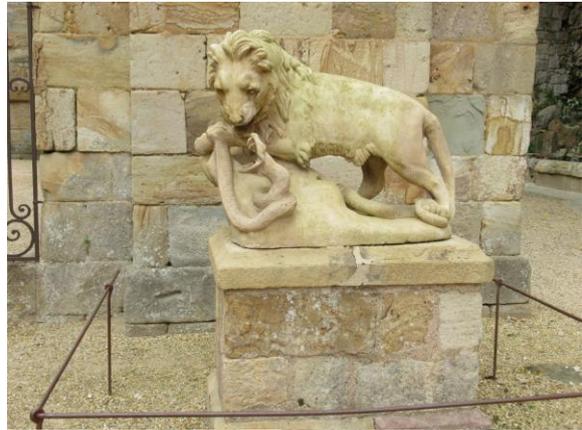


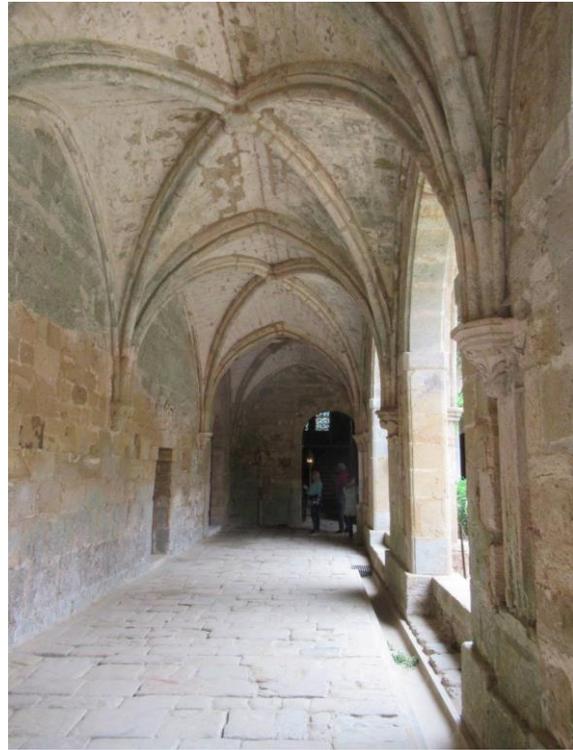
Dit prachtig gerestaureerde cisterciënzer monument is het hele jaar door voor publiek geopend, en kan bezichtigd worden tijdens een rondleiding van ongeveer een uur, of een themabezoek... De gelegenheid om de rustgevende locaties te bewonderen, zoals de abdijkerk uit de 12de eeuw met moderne glas-in-loodramen, de kloostergang met romaanse steunpalen, de prachtige kapiteelzalen met marmeren kolommen, de gebouwen voor monniken en leken, en niet te vergeten natuurlijk de tuinen en terrassen, en de schitterende rozentuin met niet minder dan 2.500 rozenstruiken!



Hier worden tevens proeverijen van de AOP Corbières wijnen van het domein, maar ook vele culturele evenementen, van muziekconcerten tot exposities maar ook het plantenfeest in mei georganiseerd.

Het bezoek begint aan de grote toegangspoort die leidt naar het renaissanceverblijf van de novicen dat nu nog sporadisch gebruikt wordt om gasten te herbergen. Hier bevinden zich ook de privévertrekken van de eigenaars. Opvallend zijn nog de mooi bewaarde galerijen met kruisgewelven en monumentale haarden. Tijdens het bezoek aan dit gedeelte passeer je ook de monumentale traphal die naar de bovenverdiepingen leidt.





Vervolgens komt men in het oude 12de-eeuwse klooster met zijn prachtig bewaarde kloostergang met kruisgewelven en de mooie kloostertuin met waterput. Hier heb je ook een mooi zicht op de toren van de abdijkerk. De kloostergang geeft uit op de sobere cisterciënzer kloosterkerk, waarvan het 13de-eeuwse transept 27 meter lang is en het koor erg mooie kruisgewelven heeft. In de oostelijke façade is er een groot portaal waarlangs de wereldlijke autoriteiten, zoals de burggraven van Narbonne, de kerk konden betreden. Opvallend zijn hier ook de indrukwekkende kleurrijke glasramen en rosassen.



Het bezoek wordt verdergezet langs de kapittelzaal met maar liefst negen kruisgewelven die op marmere zuilen rusten. Hier gebeurde de taakverdeling van de monniken en luisterden ze naar de lezingen uit hun orderegels. Via een trap bereik je vervolgens de bovengalerijen die langs het dak lopen en vanwaar je een goed overzicht hebt over het oude klooster en de kerk. Uiteindelijk kom je in het dormitorium dat bijzonder goed bewaard is gebleven.



Deze was wel de mooiste van wat we op onze reis gezien hebben.

Hier eindigt ook onze tocht langsheen de relieken van de Katharen. Door het wegvallen van een paar geplande bezoeken, en van een paar “wandeldagen”, rest er nog voldoende tijd voor wat “strandvakantie”.

Uiteindelijk valt de keuze op een camping in Marseillan Plage..(hondjes toegelaten..) vanwaar we ook naar Agde kunnen fietsen.





Maandag wordt regen en onweer verwacht, en sneller dan voorzien besluiten we dan maar richting thuis te rijden. We zien slechts wat hoge wolken aan de einder...

Maar we houden onderweg nog een “culinaire stop” bij de siroopfabrikanten van Eyguebelle.. De flessen die we bij het oprijden hadden meegenomen vielen goed in de smaak, en we willen thuis nog wat kunnen nagenieten.

's Avonds zijn we Lyon al voorbij, en we stoppen voor de nacht op de CP van Belleville., vlakbij de afrit van de A6.



#### Contactgegevens:

Aire de Camping-Car  
Rue du Vivier, 69220 Belleville, Rhone Alpes [01-07-26-38-42-69-73-74] / Frankrijk  
Tel.: +33474061111 | Email: [contact@mairie-belleville.fr](mailto:contact@mairie-belleville.fr)

**Vandaag geopend**

#### GPS:

N 46.10623, E 4.75465  
N 46°06'22", E 4°45'17"



Een mooie plek, rustig in de buitenkant van het dorp.. Van de autostrade vlakbij heb je geen last.. maar de D37 die net langs de CP loopt, geeft een hels kabaal.. en we slapen nauwelijks..Jammer.

Ook jammer want gemist..er is een redelijke markt zien we dinsdagmorgen als we Belleville uitrijden..

's Avonds zijn we terug thuis rond halfzeven.

In totaal hebben we net geen 3000 km gereden.

We kunnen terug plannen maken voor de volgende trip...